

Rafaela Pareja

Stop-motion

Hoepel, 2011, 75 X 60 X 30 cm, foto: Javier Marina

Rafaela is net een fotoserie van Eadweard Muybridge: het lijkt alsof ze voortdurend een spoor van mooie vormen achterlaat. Als geboren Mediterraanse wordt haar werk zichtbaar beïnvloed door haar omgeving. In een van de laatste tentoonstellingen, in de D'Terra Gallery in Sant Cugat, Barcelona, liet

ze diverse voorbeelden zien van haar zeewezens: zeesponzen op het punt om op hun pootjes weg te sprinten, goedaardige zeeëgels in vol ornaat met afgestompte weerhaken en een stuk dat wel een bewegende ronde luchtstroom lijkt, maar dan in de tijd in keramiek bevroren.

Windarchitectuur, 2014, 78 X 60 X 38 cm

Verandering

De natuur, beweging en die twee concepten vertalen in klei zijn haar belangrijkste obsessies. 'Ik werd tot het materiaal aangetrokken toen ik doorkreeg hoe geweldig klei eigenlijk is. Het is groots en tegelijkertijd nederig, in staat om laag-bij-de-grondse aarde om te toveren in een visueel prachtige vorm. Veranderend in al zijn stadia van hardheid en plasticiteit. Met andere woorden: klei hoeft niet statisch te zijn, het kan veranderen.' Ze lijkt in staat te zijn om de wereld buiten en die van binnen te vermengen, in een soort contemplatieve staat: een tomaat die gewassen wordt, een wolk, of het zacht worden van een spons in water. Het zijn allemaal bronnen van inspiratie. Dat ontstaansproces en het constante visuele element daarin laat ze in een video zien: *Het oog van de keramist*. Ze maakte hem samen met collega-keramist Samuel Bayarri. Op het ogenblik werkt Rafaela aan een nieuwe video: *Ik, de komvorm*.

Licht

Het werk van Rafaela heeft nog andere kanten. Zo is ze van plan om een monumentale lichtbron te maken, een soort lampsculptuur, en die op een plein in haar geboortestad neer te zetten: 'Ik kan me voorstellen hoe vrienden samenkomen onder zo'n sculptuur van licht', zegt ze. Dat licht is een steeds terugkerend element in haar werk en ook in de gemeenschappelijke studio waar ze werkt, in Valencia: 'Ik hou van mijn atelier, het is ruim en vol licht, en heeft een patio...'

Opnieuw beginnen

Ik vond het interessant om te vragen hoe ze omgaat met mislukkingen die uit de oven komen. 'Als ik denk dat het de moeite waard is, maak ik het stuk gewoon opnieuw.' Die benadering heeft er twee keer toe geleid dat ze voor zo'n stuk een belangrijke prijs kreeg.

Gebogen lijnen

Bij de opening van haar laatste tentoonstelling, las Rafaela een gedicht van Jesús Lizano voor: 'Ik vind kromme mensen leuk'. Jesús bezingt daarin de warmte en het rustgevend van gebogen en omarmende lijnen. Die gebogen lijnen in Rafaela's werk worden als het ware een soort huisdieren, die een mens gezelschap

▲▲ *Huisdier*, 2009, 45 X 27 X 48 cm

▲ *Coixin*, 2014, 63 X 63 X 50 cm

Alle foto's bij dit artikel: Javier Marina

houden. Natuurlijk, achteraf kan een eindproduct altijd op een rationele manier bekeken worden. Maar het creatieve proces is eigenlijk alleen maar een bijproduct van de onzichtbare draden, die hand en geest besturen. Rafaela's werk is daar misschien een goed voorbeeld van. Goed kijken aanbevolen!

Ana Rosenzweig

▲ *Organische vorm*, 2010, 40 X 45 X 26 cm

▼ *De wolk*, 2014, 56 X 38 X 36 cm

